

Tunel

A D A Hmi F#mi G D
 Je u - kry - tá, spí u - kry - tá ta ces - ta, po níž
 A D A Hmi F#mi G
 pů - jde - me. Ze sí - ní dál, pryč ú - do - lím, o - pus - tit
 D A B F#mi Hmi
 mě - sto z ka - me - ne. Maeg - lin ve snech mých je tem - ný stín,
 F#mi G A
 zra - nil dí - tě mé, já sly - ším křik, ze snů sly - ším dál. (Pryč)
 D A Hmi A D A
 Ref 1: Ko - pej tu - nel, dří - ve, než - li při - jde pád. Ko - pej tu - nel, jímž se do hor mů - žem
 Hmi A F#mi Hmi
 dát. Teď ná - hle o - heň spá - lit má to vše, co měl jsi
 F#mi G A
 rád, to krás - né mě - sto Gon - do - lin teď o - brá - tí se v prach.

(A) Je ukrytá, spí ukrytá
ta cesta, po níž půjdeme.
Ze síní dál, pryč údolím,
opustit město z kamene.

(B) Maeglin ve snech mých je temný stín,
zranil dítě mé, já slyším křik,
ze snů slyším dál.

(A) Pryč roklinou, pryč roklinou,
kde jenom orli sídlit smí.
Pryč stínem hor, jenž chrání nás,
ta stezka skrytá zůstává.

Ref 1: Kopej tunel, dřívě, nežli přijde pád.
Kopej tunel, jímž se do hor můžem dát.
Teď náhle oheň spálit má

to vše, co měl jsi rád,
to krásné město Gondolin
teď obrátí se v prach.

(A) Jdem s nadějí, jen s nadějí,
co slzy hořké skrývají.
Jen hvězdy snad, ty září v tmách
a bolest naši smývají.

Ref 1:

Ref 2: Kopej tunel, dřívě, nežli přijde pád.
Kopej tunel, jestli mě máš trochu rád.
Teď náhle oheň spálit má...